

Jura, Natur og vandmiljø, Fjerkræ, Grise, Heste, Kvæg, Øvrige dyr

Basisviden om ammoniakregulering af husdyrbrug

For dig som har brug for grundlæggende viden om generel og specifik regulering af ammoniak efter husdyrbrugloven og husdyrgodkendelsesbekendtgørelsen.

Viden om

Ammoniak påvirker naturen

Husdyrproduktion udleder ammoniak til naturen. En del af den udledte ammoniak afsættes (ammoniakdeposition) tæt ved det husdyrbrug, som udleder ammoniakken. Det kan medføre, at nærtliggende naturområder får tilført så meget plantenæring, at det er skadeligt (eutrofiering), lige som det kan føre til forsurening af den nærtliggende natur.

Den øvrige del af den udledte ammoniak kan bidrage til et forhøjet niveau af kvælstofforbindelser i luften, som også kan give øget eutrofiering af naturen regionalt, nationalt eller internationalt.

Ammoniakregulering

For at begrænse disse virkninger af ammoniakudledningen på naturen er husdyrbrug underlagt en detaljeret ammoniakregulering. Der er tale om dels en generel og dels en specifik regulering.

Generel regulering

Formålet med den generelle regulering er at reducere udledningen af ammoniak og nedbringe luftforureningen generelt. Midlet hertil er at stille krav om reduktion af det enkelte husdyrbrugs ammoniakemission, så niveauet for udledningen svarer til det niveau, der udledes ved anvendelse af den bedste tilgængelige teknik, også kaldet BAT. Dette krav om reduktion stiller man til husdyrbrug, som har en samlet udledning af ammoniak på mere end 750 kg NH₃-N pr. år. Kravet stilles ved godkendelser og tilladelser til etablering, udvidelse og ændring af husdyrbrug og ved revurdering af de nævnte godkendelser.

Kravet kaldes for "det generelle ammoniakkrav" og fremgår af husdyrgodkendelsesbekendtgørelsens § 25.

Kravet skal ses i sammenhæng med husdyrbruglovens § 27, stk. 2. Efter denne bestemmelse skal kommunen i en godkendelse eller tilladelse efter lovens §§ 16 a eller 16 b stille vilkår, som sikrer reduktion af ammoniakemissionen ved anvendelse af BAT, hvis husdyrbruget har en ammoniakemission på mere end 750 kg NH₃-N pr. år.

Se om BAT nedenfor under "Forstå begreberne".

Regler

Godkendelser og tilladelser gives efter §§ 16 a og 16 b i husdyrbrugloven.
Revurderinger sker efter §§ 39 - 41.

Både godkendelser, tilladelser og revurderinger er desuden reguleret i
husdyrgodkendelsesbekendtgørelsen.

Specifik regulering

Formålet med den specifikke regulering er at sikre, at de ammoniakfølsomme naturområder, der ligger nær husdyrbrugene, ikke overbelastes med ammoniak. Midlet hertil er krav til den maksimale totaldeposition, som et husdyrbrug må belaste kategori 1- og kategori 2-natur med samt krav om vurdering og fastsættelse af vilkår, der bestemmer den maksimale merdeposition på kategori 3-natur.

Kravet til totaldeposition kalder vi for "det specifikke ammoniakkrav", og det fremgår af husdyrgodkendelsesbekendtgørelsens §§ 26 – 30. Kommunen stiller det specifikke ammoniakkrav i miljøgodkendelser og -tilladelser af husdyrbrug i forbindelse med, at landmænd søger om at etablere, udvide eller ændre deres husdyrbrug og i forbindelse med revurderinger af husdyrbrug.

Se om totaldeposition og merdeposition samt om de forskellige kategorier af natur nedenfor under "Forstå begreberne".

Forstå begreberne

[Fold alle ud](#)

Ammoniakdeposition

Afsætning af luftbårne reaktive kvælstofforbindelser på overflader, fx naturen.

Emission og immission

Emission er udslip. I forbindelse med luftforurening er emission den stofmængde, der sendes ud af forureningskilder.

I modsætning hertil har vi immission, der er koncentrationen af stoffet, naturen modtager.

Totaldeposition

Totaldeposition af ammoniak betyder i forbindelse med en ansøgning om godkendelse eller tilladelse af et husdyrbrug, den samlede mængde ammoniak, inkl. det ansøgte, der udledes fra det pågældende husdyrbrug (stald og lager). Dvs. både den eventuelle udledning, der allerede sker, og den yderligere udledning, husdyrbruget ansøger om godkendelse eller tilladelse til.

Merdeposition

Merdeposition af ammoniak betyder i forbindelse med en ansøgning om godkendelse eller tilladelse af et husdyrbrug, den yderligere udledning, husdyrbruget ansøger om godkendelse eller tilladelse til (i forhold til den udledning, der allerede sker).

Definition af kategori 1-, 2- og 3-natur

Husdyrgodkendelsesbekendtgørelsen definerer 3 forskellige kategorier af ammoniakfølsomme naturtyper: Kategori 1-, kategori 2- og kategori 3-natur. Definitionerne er fastsat i bekendtgørelsens § 2, nr. 1, 2 og 3.

Hvornår er naturtype-kategorierne relevante?

A. Forbudsbestemmelsen i husdyrbruglovens § 7

De 3 naturtype-kategorier er bl.a. relevante i forbindelse med husdyrbrug, når der er tale om at etablere, udvide eller ændre husdyranlæg eller gødningsopbevaringsanlæg. Dette er efter husdyrbruglovens § 7 ikke tilladt, hvis anlægget ligger i en afstand på mindre end 10 m til eller helt eller delvis inden for

1. nærmere bestemte ammoniakfølsomme naturtyper, jf. stk. 2, beliggende inden for internationale naturbeskyttelsesområder eller
2. nærmere bestemte ammoniakfølsomme naturtyper, jf. stk. 2, beliggende uden for internationale naturbeskyttelsesområder

Efter § 7, stk. 2 fastsætter ministeren regler om, hvilke naturtyper, der er omfattet af nr. 1 og 2. Det er de regler, som ministeren har fastsat i husdyrgodkendelsesbekendtgørelsens § 2, nr. 1 og 2.

De naturtyper, som husdyrbruglovens § 7, stk. 1, nr. 1 handler om, er kategori 1-natur.

De naturtyper, som husdyrbruglovens § 7, stk. 1, nr. 2 handler om, er kategori 2-natur.

Grænser for ammoniakdeposition i husdyrgodkendelsesbekendtgørelsen

De 3 naturtype-kategorier er også relevante, når kommunen skal afgøre, hvor stor en totaldeposition af ammoniak, der må være fra et husdyrbrug til et naturareal i forbindelse med en godkendelse eller tilladelse til etablering, udvidelse eller ændring af husdyrbruget.

Her har vi regler i husdyrgodkendelsesbekendtgørelsen, der sætter grænser for totaldepositionen af ammoniak fra et husdyrbrug til de forskellige naturtyper. Grænsen for, hvor stor en totaldeposition af ammoniak, der må være fra husdyrbruget til et specifikt naturareal, afhænger af, hvilken kategori arealet er placeret i. De forskellige grænser for ammoniakdepositionen fremgår af bekendtgørelsen §§ 26 –30.

Om kategori 1-natur

Hvad er kategori 1-natur?

Det er de ammoniakfølsomme naturtyper, som husdyrbruglovens § 7, stk. 1, nr. 1, henviser til, og som fremgår af bilag 3, pkt. D i husdyrgodkendelsesbekendtgørelsen. Disse naturtyper er kategori 1-natur uanset deres størrelse, hvis de er beliggende inden for et Natura 2000-område og er omfattet af udpegningsgrundlaget og kortlagt i forbindelse med Natura 2000 planlægningen. Se mere i harmonikaen nedenfor, under punktet "Hvad betyder kortlagt?"

Også heder og overdrev i øvrigt, som er beliggende inden for et Natura 2000-område og omfattet af § 3 i naturbeskyttelsesloven, er kategori 1-natur. Det fremgår af husdyrgodkendelsesbekendtgørelsens § 2, nr. 1.

Se om Natura 2000-områder, udpegningsgrundlag og kortlægning andetsteds under "Forstå begreberne".

Hovedreglen om kravet til totaldeposition til kategori 1-natur

Kravet til den maksimale totaldeposition på kategori 1-natur er på 0,2-0,7 kg N pr. ha pr. år. Det står i husdyrgodkendelsesbekendtgørelsen § 26, stk. 1. Om kravet konkret er 0,7 eller 0,4 eller 0,2 kg N pr. ha. pr. år, afhænger af, om der er 0, 1 eller 2 husdyrbrug i nærheden af husdyrbruget. Kravet skærpes, hvis der ligger 1 eller flere brug i nærheden. Dette er reguleret i bekendtgørelsens § 26, stk. 2 og 3.

Se mere om dette i [Husdyrvejledningen](#) på Miljøstyrelsens hjemmeside, under overskriften "Kumulationsmodellen".

Undtagelse til hovedreglen

Sker der fjernelse af kvælstof ved afgræsning af naturarealer, kan dette efter omstændighederne inddrages med den virkning, at de fastsatte krav til maksimal deposition på kategori 1-natur forhøjes. Det fremgår af husdyrgodkendelsesbekendtgørelsens § 28, stk. 2.

Se mere om undtagelsen i [Husdyrvejledningen](#) på Miljøstyrelsens hjemmeside, under overskriften "Undtagelser fra krav om totaldeposition på kategori 1-natur og kategori 2-natur".

Om kategori 2-natur

Hvad er kategori 2-natur?

Det er de ammoniakfølsomme naturtyper, som husdyrbruglovens § 7, stk. 1, nr. 2, henviser til, og som ligger uden for Natura 2000-områder og har form af:

- a. højmoser
- b. lobeliesøer
- c. heder, der i sig selv er større end 10 ha og omfattet af § 3 i naturbeskyttelsesloven og
- d. overdrev, der i sig selv er større end 2,5 ha og omfattet af § 3 i naturbeskyttelsesloven.

Se husdyrgodkendelsesbekendtgørelsens § 2, nr. 2.

Se om Natura 2000-områder under overskriften "Hvad er et Natura 2000-område?" her under "Forstå begreberne"

Hovedreglen om kravet til totaldeposition til kategori 2-natur

Kravet til den maksimale totaldeposition til kategori 2-natur er 1 kg N pr. ha pr. år. Det fremgår af § 27 i husdyrgodkendelsesbekendtgørelsen.

Undtagelse til hovedreglen

Det fulde krav udskydes i tilfælde, hvor et husdyrbrug, der ikke er godkendt eller tilladt efter en ansøgning indgivet den 10. april 2011 eller senere, medfører en totaldeposition, som er mindst 100 procent større end kravet. Det fremgår af § 28, stk. 1 i husdyrgodkendelsesbekendtgørelsen.

Se mere om undtagelsen i [Husdyrvejledningen](#) på Miljøstyrelsens hjemmeside, under overskriften "Undtagelser fra krav om totaldeposition på kategori 1-natur og kategori 2-natur".

Om kategori 3-natur

Hvad er kategori 3-natur?

Det er de ammoniakfølsomme naturtyper, som hverken er kategori 1- eller kategori 2-natur, og som ligger uden for Natura 2000-områder og har form af:

- a. Heder, der er omfattet af § 3 i naturbeskyttelsesloven
- b. Moser, der er omfattet af § 3 i naturbeskyttelsesloven
- c. Overdrev, der er omfattet af § 3 i naturbeskyttelsesloven
- d. Ammoniakfølsomme skove, hvorved forstås arealer, der er større end 0,5 ha og mere end 20 m brede, og som er bevokset med træer, der danner eller inden for et rimeligt tidsrum vil danne en sluttet skov af højstammede træer, og
 - i) hvor der har været skov på arealet i lang tid (i størrelsesorden mere end ca. 200 år), så der er tale om gammel "skovjordbund",
 - ii) hvor skoven er groet frem af sig selv på et naturareal, f.eks. tidligere hede, mose eller overdrev, så jordbunden ikke har været dyrket mark inden for en periode svarende til perioden for gammel "skovjordbund" (dvs. i størrelsesorden mere end ca. 200 år), eller
 - iii) hvor der i skoven er forekomst af naturskovindikerende eller gammelskovsarter, som er medtaget på listen "Arter, der er brugt ved

prioritering af naturmæssigt særligt værdifulde skove omfattet af § 25 i lov om skove", og hvor arterne har væsentlig, definerende betydning for skovens naturværdi. Listen er tilgængelig på [Miljøstyrelsens hjemmeside www.mst.dk](http://www.mst.dk).

Se husdyrgodkendelsesbekendtgørelsen § 2, nr. 3.

Vilkår om maksimal merdeposition

Ved kategori 3-natur er det merdepositionen af ammoniak, og ikke totaldepositionen, man ser på. Kommunen stiller vilkår om maksimal deposition på baggrund af en konkret vurdering i den enkelte sag. Kommunen kan dog kun fastsætte vilkår, hvis det ansøgte kan medføre en merdeposition på mindst 1 kg N pr. ha pr. år. Naturområdet skal desuden have en særlig regional eller lokal beskyttelsesinteresse og / eller en høj naturkvalitet. Det fremgår af husdyrgodkendelsesbekendtgørelsens § 29 og § 36, stk. 2-5.

Konkret vurdering

At kommunen skal foretage en konkret vurdering betyder, at i et tilfælde hvor en ansøgt udvidelse resulterer i en højere merdeposition end 1 kg N pr. ha pr. år, og naturområdet lever op til kriterierne i § 36, stk. 4 og 5, skal kommunen foretage en vurdering af, hvor meget ammoniak det pågældende naturområde kan tåle. En ansøgning om udvidelse eller ændring af et husdyrbrug kan dermed ikke afslås alene med henvisning til, at den ønskede ændring eller udvidelse resulterer i en merdeposition til et kategori 3-naturområde på mere end 1 kg.

Om vurdering og vilkår – generelt

Kommunen skal efter husdyrgodkendelsesbekendtgørelsens § 34 og § 35 (§ 35 angår IE-husdyrbrug – se definition i § 2, nr. 11) ved en afgørelse om godkendelse eller tilladelse efter §§ 16 a eller 16 b i husdyrbrugloven, vurdere, om den ansøgte etablering, udvidelse eller ændring af husdyrbruget kan indebære væsentlig virkning på miljøet, herunder i forhold til omgivelsernes sårbarhed og kvalitet, blandt andet i forhold til navnlig:

"natur med dens bestande af vilde planter og dyr og deres levesteder, herunder områder, der er beskyttet mod tilstandsændringer eller fredet, udpeget som internationalt naturbeskyttelsesområde eller udpeget som særlig sårbart over for næringsstofpåvirkning (§ 34, stk. 1, nr. 2)"

Efter § 34, stk. 2 skal kommunen ved vurderingen inddrage alle etableringer, udvidelser og ændringer af husdyrbruget, der er godkendt, tilladt eller afgjort efter anmeldelse inden for de seneste 8 år før kommunens afgørelse.

Efter § 36, stk. 1 skal kommunen på grundlag af vurderingen efter §§ 34 og 35 fastsætte de vilkår efter § 27, stk. 1, i husdyrbrugloven, der sikrer, at husdyrbruget med det ansøgte ikke vil have væsentlig virkning på miljøet.

Om vurdering og vilkår - i forhold til kategori 3-natur

Efter § 36, stk. 2 kan kommunen i særlige tilfælde fastsætte vilkår, jf. stk. 3-5, om krav til maksimal deposition med ammoniak på kategori 3-natur.

Efter § 36, stk. 3 defineres særlige tilfælde i stk. 2 bl.a. som en væsentlig miljøpåvirkning af særlige regionale eller lokale beskyttelsesinteresser (det er det punkt i bestemmelsen, der har relevans for kategori 3-natur).

Ved væsentlig miljøpåvirkning forstår man, at den totale belastning af naturområdet vil kunne ændre tilstanden af kategori 3-arealer.

Efter § 36, stk. 4 skal kommunen ved fastsættelse af vilkår om den maksimale deposition på kategori 3-natur, som udsættes for en væsentlig miljøpåvirkning, og som har en særlig regional eller lokal beskyttelsesinteresse, anvende kriterierne i stk. 5.

Kommunen kan efter stk. 4 kun stille krav til maksimal deposition,

- hvis området er omfattet af udpegninger m.v., jf. stk. 5, nr. 1 eller 2, og / eller
- området har en høj naturkvalitet og
- ammoniakbidraget fra husdyrbruget ikke er helt uvæsentligt i forhold til den påvirkning af næringsstoffer, området modtager fra andre kilder.

Kommunen skal i begrundelsen for vilkåret redegøre for naturtypens status i forhold til kriterierne.

"Kommunalbestyrelsen skal ved vurderingen af, om der skal stilles krav til den maksimale deposition af ammoniak, inddrage

1. det pågældende naturområdes status i kommuneplanen, herunder særligt om det er omfattet af kommuneplanens udpegning af særlige værdifulde naturområder, rekreative områder og/eller værdifulde kulturmiljøer, samt kommuneplanens retningslinjer for varetagelsen af naturbeskyttelsesinteresserne, de rekreative interesser og de kulturhistoriske interesser,
2. om det pågældende område er omfattet af fredning, handleplan for naturpleje eller anden planlagt naturindsats,
3. det pågældende naturområdes naturkvalitet og
4. kvælstofbidrag til området fra andre kilder, herunder om der er tale om et minivådområde eller et vådområde, som er udlagt med henblik på kvælstoffjernelse fra landbrugsjord, eller om området i øvrigt er påvirket fra markbidrag, eller for så vidt angår skove om de gødskes."

Sammenfatning om vurdering og vilkår

Hvis en ansøgning om udvidelse eller ændring af et husdyrbrug medfører en merdeposition på 1 kg N eller mere pr. ha pr. år, skal kommunen vurdere, om den totale belastning af området vil kunne ændre tilstanden af kategori 3-arealer, idet det følger af § 36, stk. 2, at der kan stilles vilkår for kategori 3-natur i særlige tilfælde, dvs. ved væsentlig påvirkning af regionale eller lokale beskyttelsesinteresser. Ved denne vurdering skal kriterierne i § 36, stk. 5, inddrages.

Kommunens vurdering skal omfatte alle 4 kriterier, som er nævnt i stk. 5. Der kan kun stilles krav til maksimal deposition, hvis området er omfattet af de nævnte udpegninger i kommuneplanen, en fredning m.v. og/eller hvis området har en høj naturkvalitet.

Herudover er det et krav, at ammoniakbidraget fra husdyrbruget ikke er helt uvæsentligt i forhold til den påvirkning af næringsstoffer, området modtager fra andre kilder.

Lever det pågældende naturområde op til kriterierne - dvs., at området er omfattet af udpegninger mv., og/eller har en høj naturkvalitet osv. - skal kommunen foretage en vurdering af, hvor meget ammoniakområdet kan tåle. Den nyeste viden om naturtypernes tålegrænser fremgår af et notat udarbejdet af DCE - Nationalt Center for Miljø og Energi - i 2018, hvor der er foretaget en opdatering af de empirisk baserede tålegrænseintervaller for kategori 3-naturtyperne (jf. tabel 2 i notatet).

Se mere om de 4 kriterier i [Husdyrvejledningen](#) på Miljøstyrelsens hjemmeside, under overskriften "De specifikke ammoniakdepositionskrav", under deloverskriften "Krav til maksimal merdeposition på kategori 3-natur."

Hvad er et Natura 2000-område?

Natura 2000 er en fælles betegnelse for habitat- og fuglebeskyttelses-områderne i EU. I områderne skal forholdene for en række særlige planter og dyr sikres og om nødvendigt genoprettes.

Hvert område er udpeget for at beskytte bestemte arter og naturtyper, der er sjældne, truede eller karakteristiske for EU-landene. Det står opført på områdets udpegningsgrundlag, hvilke arter og naturtyper, der er beskyttet i netop dette område.

Ramsarområderne er udpeget på grundlag af den internationale konvention Ramsarkonventionen. Habitat- og fuglebeskyttelsesområderne er udpeget på grundlag af EU-direktiver.

Se om [Ramsarkonventionen](#) på [Miljøstyrelsens hjemmeside](#).

Se om [EU's naturbeskyttelsesdirektiver](#) på [Miljøstyrelsens hjemmeside](#).

Hvad er udpegningsgrundlaget?

Udpegningsgrundlaget er en fællesbetegnelse for de arter og naturtyper, som findes inden for et internationalt beskyttelsesområde, og som er omfattet af listerne i habitatdirektivet eller fuglebeskyttelsesdirektivet, som forudsætter udpegnings af beskyttelsesområder.

Se mere om Natura 2000 på [Miljøstyrelsens hjemmeside](#).

Hvad betyder kortlagt?

Naturen i Natura 2000 områderne besøgtes ca. hvert 6. år (hvert 12. for skovnaturtyper). De forskellige habitatnaturtyper identificeres og indtegnes på kort, der anvendes som datagrundlag (basisanalyser) for forvaltningsplanerne for områderne – Natura 2000-planerne.

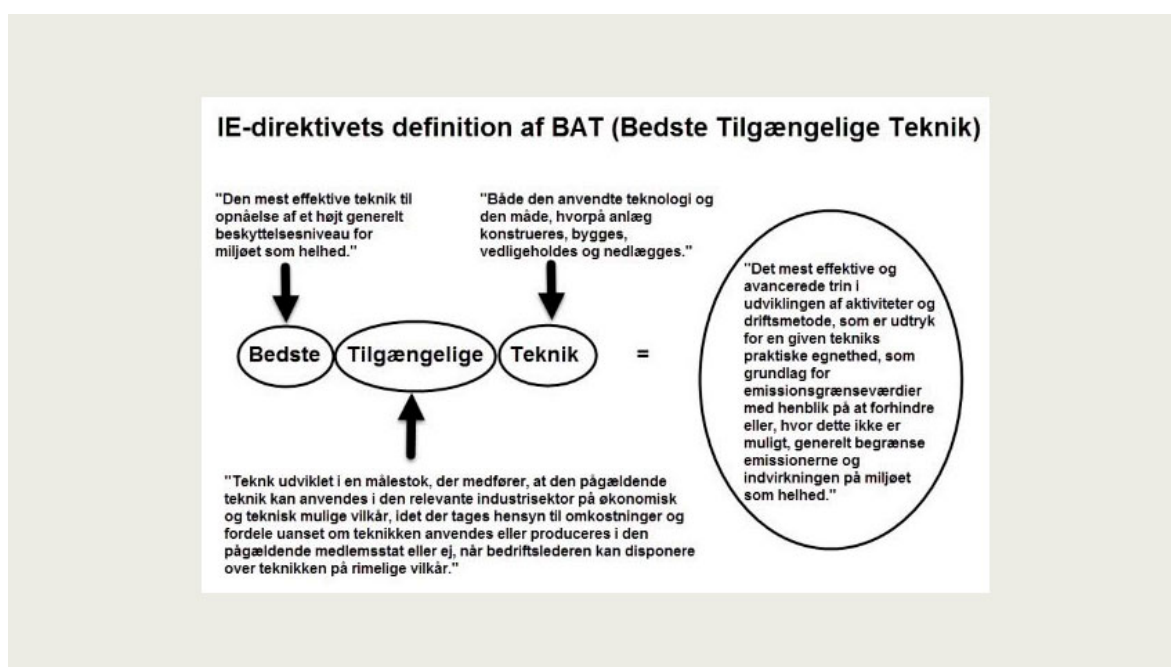
Se mere i artiklen [Natura 2000 basisanalyser og ny naturkortlægning er offentliggjort](#).

Basisviden om BAT

Hvad er BAT?

BAT er den korte betegnelse for "Best Available Techniques", som på dansk bliver til "bedste tilgængelige teknik".

BAT er defineret i IE-direktivets artikel 3, nr. 10 og kan illustreres som i denne figur:

Ved fastlæggelse af den bedste tilgængelige teknik lægges navnlig vægt på de 12 kriterier, der er oplistet i direktivets bilag 3.

Se IE-direktivet.

Hvad er formålet med BAT?

Formålet med BAT i forbindelse med husdyrbrug er at forebygge, eller hvor dette ikke er muligt, at begrænse udledningen af forurening fra husdyrbrugene og forureningens påvirkning af miljøet som helhed.

Dette formål søger man at opnå ved at lade BAT danne grundlag for emissionsgrænseværdier (de øvre grænser for udledningen af forurenende stoffer) og andre godkendelsesvilkår i forbindelse med miljøtilladelser og -godkendelser efter husdyrbrugloven.

At fastlægge BAT går ud på at finde den kombination af teknikker og teknologier, som mest effektivt giver et højt beskyttelsesniveau for miljøet som helhed. I vurderingen heraf skal man tage hensyn til miljøgevinsten og omkostningerne forbundet hermed for den pågældende branche.

Bedste

Med "bedste" menes den mest effektive teknik til opnåelse af et højt generelt beskyttelsesniveau for miljøet som helhed. Ved vurderingen af hvor effektiv en teknik er, indgår teknikens omkostningseffektivitet.

Teknik

Udtrykket "teknik" skal forstås bredt, idet det omfatter både den anvendte teknologi og den måde, hvorpå anlæg konstrueres, bygges, vedligeholdes, drives og nedlægges. Når man skal fastlægge BAT for husdyrbrug med henblik på fastsættelse af emissionsgrænseværdier (de øvre grænser for udledningen af forurenende stoffer), skal man altså inddrage relevante teknikker og teknologier inden for alle led i produktionskæden.

Det er vigtigt at bemærke, at dette ikke er ensbetydende med, at der skal stilles krav om begrænsning af emissionerne inden for hvert led i produktionskæden. De mulige teknikker og teknologier inden for alle led i produktionskæden vurderes i sammenhæng og en kombination af de forskellige teknikker og teknologier kan tilsammen udgøre den bedste tilgængelige teknik.

En teknik eller teknologi kan defineres som BAT, selvom den ikke produceres eller anvendes i Danmark.

Tilgængelig

- **Økonomisk muligt**

Det er branchens generelle økonomiske formåen og ikke den enkelte landmands egen økonomi, som er afgørende for vurderingen. Hertil kommer, at de økonomiske omkostninger skal stå i et rimeligt forhold til miljøeffekten (proportionalitet). Der skal i den forbindelse også tages hensyn til størrelsesøkonomiske forhold – nogle teknikker og teknologier er billigere for store husdyrbrug end for mellemstore husdyrbrug.

- **Teknisk muligt**

Teknikken eller teknologien skal være udviklet i en målestok, der medfører, at den kan anvendes i branchen på teknisk mulige vilkår. Hermed menes, at den skal være driftssikker. Hvis en teknik eller teknologi er optaget på [Miljøstyrelsens teknologiliste](#) kan det ifølge Miljøstyrelsen lægges til grund, at den er driftssikker.

Ansøger bestemmer hvordan og hvor

Kommunen fastsætter en emissionsgrænseværdi for hvert relevant forurenende stof, men det skal understreges, at det er landmanden, der bestemmer, hvilken teknologi / teknik han eller hun vil benytte for at overholde de fastsatte grænseværdier. Det er også landmanden, der bestemmer, hvor på anlægget – hvis der er flere muligheder - de fastsatte grænseværdier skal opfyldes. (Det vil i praksis sige, hvordan eventuelle emissionsreduktioner fordeles på de enkelte staldafsnit mv., så den samlede emission overholder den fastsatte emissionsgrænseværdi). Kommunen kan altså ikke stille krav om, at landmanden anvender en bestemt teknologi eller teknik. Bemærk dog, at landmandens valg af teknologi eller teknik bliver bindende, når kommunen fastsætter vilkår om den i tilladelsen eller godkendelsen.

Kommunen fastsætter vilkår

På grundlag af vurderingen af de forskellige påvirkninger fra husdyrbruget fastsætter kommunen de relevante konkrete vilkår for husdyrbruget, som skal sikre, at de fastsatte emissionsgrænseværdier eller tilsvarende parametre eller tekniske foranstaltninger – og dermed BAT-niveauet – overholdes i praksis, jf. husdyrgodkendelsesbekendtgørelsens § 36, stk. 1, nr. 2

De vilkår, kommunen stiller i tilladelsen eller godkendelsen, er bindende for ansøgeren. Landmandens valg af teknologi eller teknik, bliver altså bindende, når kommunen fastsætter vilkår herom i tilladelsen eller godkendelsen. SEGES, Erhvervsjura mener, at vilkårene er bindende, indtil landmanden får nogle andre vilkår. En ansøgning om miljøgodkendelse i forbindelse med skift af miljøteknologi er efter vores vurdering et eksempel på en situation, hvor kommunen kan fastsætte ændrede vilkår.

Hvor står reglerne?

Kravet om BAT er fastsat i EU-direktivet om industrielle emissioner, kaldet IE-direktivet (direktiv 2010/75/EU af 24. november 2010).

Kravet er i Danmark gennemført med husdyrbruglovens § 27, stk. 2:

- Hvis husdyrbruget har en ammoniakemission på mere end 750 kg NH₃-N pr. år, skal kommunalbestyrelsen fastsætte vilkår, som sikrer reduktion af ammoniakemissionen ved anvendelse af den bedste tilgængelige teknik.

IE-direktivet omfatter kun en del af de store husdyrbrug – svine- og fjerkræbrug af en vis størrelse - men Danmark har valgt at udstrække kravet om BAT til også at omfatte andre husdyrbrug med en ammoniak-emission over 750 kg NH₃-N pr. år.

Herudover er der bl.a. følgende regler om BAT i husdyrgodkendelsesbekendtgørelsen:

Man skal overholde beskyttelsesniveauet for bl.a. ammoniak for, at kommunen kan godkende eller tillade udvidelse eller ændring af et husdyrbrug efter §§ 16 a og b i husdyrbrugloven. Det fremgår af husdyrgodkendelsesbekendtgørelsen § 24. Beskyttelsesniveauet for ammoniak fremgår af §§ 25-30 og bilag 3, pkt. A.

Hvis husdyrbrugets ammoniakemission er på mere end 750 kg NH₃-N pr. år, kræver en godkendelse eller tilladelse, at ammoniakemissionen reduceres til et niveau, der svarer til emissionen ved brug af BAT (se husdyrgodkendelsesbekendtgørelsen § 25, stk. 1).

I særlige tilfælde kan kommunen fravige kravene i bekendtgørelsens bilag 3, pkt. A, nr. 2, tabel 4 og 5, hvis ansøgeren godtgør, at kravet konkret ikke vil være proportionalt som følge af den eksisterende indretning og drift (se § 25, stk. 5).

Emneord

Husdyrgodkendelse

Jura

Tema: Miljøgodkendelse af husdyrbrug

Find viden og information om regler, der gælder for husdyrbrug. Det er regler om miljøtilladelse og miljøgodkendelse, herunder revurdering og regulering af ammoniak. Det er også regler om anmeldelse, om placering og indretning af anlæg og om anvendelse af...

Publiceret: 06. december 2021

Opdateret: 06. december 2021

Vil du vide mere?

Joan Fuglsig Andresen

Specialkonsulent, Erhvervsjura

SEGES

jfa@seges.dk

Støttet af

Promilleafgiftsfonden for landbrug

